

REGÉD.

Pesten vasárnap május 15^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

E L B E S Z É L É S.

V a k b u z g ó s á g á l d o z a t j a.

Szabad volt a' szó legterjedtebb értelmében Móricz: mert atyja halálával ha nem dúsgazdag is, de legalább nevezetes vagyonnak korlátlan urává lön különös felmentés mellett még teljes évisége előtt. Hivatal nem kötelezte, 's lakhelyében bár nem volt hiány a' szépekben, de még sem kérkedhetett egy is, hogy bilincseit hordja a' különben igen érzékeny ifjú. Mind e' mellett még is szabadság után sovárgott a' képzelet mámorában sinlődő lelke, azon szabadság után, melyet a' titkos társaságokban csak vázlataiban tanult ismerni, 's mellynek vágya annál inkább tölté-el egész agyát, mennél komolyabban keltek-ki az ellen német országnak akkori józanabb írói. Egy nap későn térvén vissza lakására azon körbül, melyet estvéneként szokott látogatni, miután mért-földnyi hosszú léptekkel nehányszor szobájában fel 's alá járna, rögtön megáll, 's így szól magához: „Igaz, semmi sem tartoztat itthon; független vagyok, 's pénzkörüli ügyem is engedi azon szavam teljesítését, melyet Beaumont barátomnak adtam. Vele utazok Parisba! Ott, mint hajdan az oroszánbátor keresztes vitézek a' szent földért, én az ébredt nemzetek főbb javáért, a' szabadságért, akarok küzdeni.“ — Rövid idő múltával ezen önbeszélés után már kocsiban leljük hő-sünkét, 's oldala mellett Beaumont urat, kit szavainál fogva olvasóim legalább a' National Convent egyik nagyobb hatású tagjának tarthat-tak volna; mert szakadatlan azon tervekrül értekezett, melyeket nem-zete képviselőinek elejekbe terjesztetni szándékoznék, 's melylyekkel csalhatlanul francia országot fogná boldogítani. Mind ekkoráig Mó-ricz messziről sem sejdítheté uti társának kereset-módját, vagy tiszt-i fokát; ő ki volt elégitve azzal, hogy Beaumont Francia. Hogy pe-dig reformator legyen, errül biztosították barátjának széltében hosz-szában végnélküli habar beszédei. Azonban még is nem kissé dőb-bent-meg, midőn az első sorompót érven Beaumont a' rendőri irnok előtt magát hazájába térő hajfodrásznak vallá a' legkomolyabb méltó-sággal, melly akármilly elnökre illhetett volna. Az utlevelet általad-

ván alig érték-el az első francia megyét, hajfodrászunk több színű szalagokat húzott elő, 's azokból két cocardot képezett. — „A' szabadság e' jelét szükséges kalapainkra tenni — mondá — mert könnyen meggyilkolhatnának!” — „„Meggyilkolhatnának! — 's pedig a' szabadság országában!?” — Ez nem egyezett Móricznak a' szabadságral fogalmával, melylyel öszvekapcsoltnak tartá a' bátorságot is. — Azonban elfogadá a' cocardot, 's kalapjára tűzte. — „„Mindig esküdt ellensége valék az alakos mulatságoknak!” — morgá fogai közt. Midőn mindinkább a' francia hon belsejébe érnének, az országutakon mindenhol felfegyverkezett polgárok, földmivelők, katonák 's asszonyok tarka vegyületben zászló-lobogással 's dobszó közt tolongtak; minden szájból „vive la nation! vive la liberté” hangzott utazóink füleikbe. — Egy illy nemű csoport most egyenesen utazóinknak tartott; többen a' legszebb chinai 's japan edényeket, mások drága festményeket 's tükroket hordoztak, mellyeket vad kiáltással öszvezuztak, 's levegőbe hajigáltak. Utánok egy hordó bort vontak, mellyből kalapjaikkal ittak, körülötte tánczot járván. Móricz fején egy porcellan edény cserepe sebet ejtván, eliszonyodva magának azon titkos vallást tevő, hogy a' constitutio védőrjeit más alakban képzelte magának; 's gondolatokba merülve hallgatott. Mintegy negyed mértföldet haladván egy közel ligetből sűrű füstöt látott szállongani az ég felé Móricz, 's csak hamar egy fasorozat megnyilván egy igen izletesen épült nyári palotát iszonytató lángba borulva mutatott. Ezen jelenet elég volt emberszerető Móriczunkat arra birni, hogy rögtön kiszöknék a' kocsiból az oltásnál segéd kezét nyújtandó. Azonban bámulva látá, hogy az épület előtt elnyuló téren a' sokaság, melly részint fegyvert hordott, hivalkodva áll, 's valahányszor egy épületesztály recsege beomlik, vad örömkialtásra fakad. — „Mit álltok munkátlanul itt?” — kiáltá Móricz, 's egy közel levő katonának kezéből, ki egy csöbörből bort ivott, az edényt kiragadván a' kastél előtti szökő kuthoz szalad, hogy vizet merjen. „„A' tűzbe, a' tűzbe vele! — kiáltá a' sokaság — a' tűzbe ezen aristokratával!” — Száz kéz is mozgott azon egy pillanatban megragadni Móriczot, ki a' kezében levő csöbörrel maga körül vagdalkozva védelmezé magát, míg egy ugynevezett patriota puska-agyával őt mellbe döfvén földre rogyott és szájból ömledezvén vére — lelkét is feladá. A' szerencsés! legalább nem látá Parist azon napokban, mellyek vérrel irattak a' világtörténet könyvébe.

Móricz ezen sorokban csak nevére, nem pedig szomorú sorsára nézve is költött személy; ki a' szomszéd országban hajdan nagy nevű 's leányágon még most is virágzó család tagja volt.

Martonyi KIS JÁNOS.

mészetiséggel mindenkor erő és tartósság — tulságos finomítással pedig mindig és örökké testi gyengeség és betegeskedés van összekötve“ — és ezen egyetlen mondás is oda utasítja a' gondolkodó embert, hogy olly eszközökhöz nyuljon, 's azokat a' nevelésre fordítsa, mellyek majd csak egyedül adják a' természetiségnek az erőt, ügyességet, tartósságot, és szépséget, — mellyek teszik, hogy a' természeti ember a' physical természetben erősebb lábba kapjon, mint a' tulságosan finomult. Mert:

„Lelki ereje megfonnyad, ha [testéről] megfeledkeztek. — Miveljétek minden erejét, hogy egyik a' másiknak szolgáljon.“

De hagyjuk-el a' tapasztalás hosszú útját, melly fáradságos 's gyakran félben szakadva terjed-el nemzeteken, országokon, és szadokon keresztül. Ha rajta a' bizonyítványok végtelen mennyiségét gyűjtenők is, többet nem állitana, mint a' feljebb említett mondás, ennek valódiságát nem tenné valóbbá, legfeljebb megfoghatóbbá.

De mit mond az ész?

Az ember egyetlen egész; feloszolhatlan lény; lelkes test, 's testes lélek, melly egyszerre teremtett e' világ számára. Okos gondolat tehát azt mondani, hogy a' tulajdonképpni ember a' lélek. De még ez nem nyújt olly tökélyes és bizonyos fogalmat, mint ama gondolat, hogy a' léleknek 's testnek azon elválhatlan egybeköttetése teszi az embert. Ha a' földiség nem volna lényeges része az embernek, mire volna ő? Jöhet-e maga a' lélek e' földre, mulathat-e itt, vizsgálhat, fogalmakat gyűjthet, 's magát képezheti-e?

Nagyon bizonyosan tudjuk, hogy itt annak képzése 's jólléte ezer tekintetben is egybe van kapcsolva a' testnek képzésével 's jóllétével. Mind ezt nem csak egyedül hirdeti nekünk a' vak, vagy siketen született ember, fogalmainak igen nagy sora által; nemcsak a' mindig nyavalgó, lelki tehetségeinek landkadt 's lappangó kifejlése által, mellyet az egészség teljességének érzése nem éleszt; nemcsak a' velejében hibás vagy esetleg megsértett organumú ember, elmeszüleményeinek zavart játéka által; — majd minden felnevelkedő ember a' legvilágosabb bizonyítványt nyújtja a' vizsgálónak.

Gyakran hihetlenül vesződnek egy fiún a' nevelők, midőn annak fejébe semmi sem ragad. Legsorgalmasabb tanításaik, figyelemztetésök csak keresztül rohannak velejének még igen gyenge 's ingadozó lágyain, mint a' levegő a' ritka szövetű ruhán. Gyakran már minden reménységökkel fel akarnak hagyni, 's inne! a' test kifejlésének egy időpontja következik, mellyben láthatólag enged a' velő rostjainak ingadozása; midőn az olly nagy élénkség szilárdsággá változik; az előbb szelesen repkedő szem feszültebb figyelmet vált-fel,

b

s a' mindig nevedő komolyságot tökélyesebb szelidség becsével fejezi-kí.

I N T É Z E T.

Bostoni asszony-egyesület. Bostonban több jeles asszonyság egyesült, 's ezen egyesületnek neve: „The-anti-young-men's-a-the-church-door-society.“ E' hosszú szót magyar nyelvünken illyformán lehetne kifejezni: „Templomajtóelőttállongóifúságellen-egyesület.“ Illy egyesület minden nagyobb városban méltán állhatna össze, hol a' fiatal uracsok csak a' templom küszöbéig szeretnek menni. Nem lehet valami éretlenebb 's egyszersmind az erkölcsi érzést bántóbb, mint azon sorokat látni, mellyek a' templom ajtó előtt képeztetnek némelly uracsok által, kik a' kijövő némbereket, mint valamelly katonai szemlére venni szokták.

Mérsékletességi társaságok. Korunk emberei mód nélkül sokat dicsekednek a' mérsékletességi egyesületekkel; de ezen idea nemcsak nem új, sőt igen régi, 's már a' 15-ik században volt illy egy társaság Mórizz hessi határgrof által alapítva, melly „mérsékletességi rend“ nevet viselt. Célja volt az ittassági vágyat korlátozni, 's törvénye az, hogy legfőlebb 7 serleg bort szabad inni ebéd föltött. De mivel akkor kétszer ettek, a' vacsora felett is 7, 's mind-össze tehát 14 serleg bor vala megengedve; ezen kívül sert, gyümölcsbort, 's a' t. mérsékes mennyiségben magához venni éppen nem tiltatott. A' pálinka kereken meg volt tilva; ki azzal élt, két serleg borral kevesebbet kapott ebédnél. Sok nemes és báró beállott ezen rendbe. Az intézet csak az idő kívánataihoz vala alkalmazva. Tudjuk a' „Ritter“ urak mily jól értettek a' serlegezéshez; nekik olly kis adagot, mint a' mostani mérsékletességi társaságoknál szokás, egyszerre nem lehetett elejekbe szabni. Minden csak lassan és egymás után mehet jól az ujitásban.

A' tudományok kir. akademiája Londonban két arany emlékpénzt (mindegyik 50 guinea-értékű) határozott annak, ki a' legjobb emlékiratot készítendi a' chemia és physica felett. A' beküldés határnapja 1835-ki junius 1-je. Az akademia minden nemzet tudósait felszólítja egyik vagy másik emlékpénzért versenyezni.

Szegény gyermekek védintézete. Arrasban az emberiség ismét új intézetet állított-fel, mellynek célja a' gyermeket világba lépésétől kezdve ápolni egészen azon korig, mig a' gyermekvédő intézetbe felvétethetik. Ezen jeles intézetre már is annyi tőkepénz gyűlt össze, hogy az alap megtéteték; további fenntartását olly emberiségszerű polgároktól méltán remélhetni, kik közül a' nevezett intézet megalapított.

SZINÉSZET.

Magyar játékszin.

Ismétlések a' pesti magyar játékszin ügyében.

Ismétléseknek nevezi a' közlő e' rövid értekezést, nehogy a' benne előforduló ideákat eredetieknek vélje az olvasó, vagy is a' közlő eredetijeinek tulajdonítsa. Fő vonalai említésében e' lapok voltak elsők; e' lapok tették azokra figyelmesekké a' közönséget már akkor, midőn a' mostani magyar színész-társaság Budára költözött; midőn annak hazánk szívében örökítése nagy buzgalommal szóba vétetett 's a' t. E' figyelmeztetés nem látszott üresen eltűnni a' levegőben; mert legalább sokakban ösztönt gerjesztett a' magyar színészet pártfogására. Többen kezdének ezután írni a' felől, mi lenne szükséges a' magyar színészetnek művelésére 's fenntartására. Maga a' magyar tudós társaság jutalmat hirdete a' nevezett kérdés megfejtésére — 's valamennyi író megegyezék a' Honművész véleményeinek főpontjaiban.

Most tehát, midőn t. n. Pest vgye, mely oly példás buzgósággal pártolja magyar színészetünk ügyét, mely egyéb e' célra tett áldozatai után jelenleg igen csinos ideigleni magyar színházat épített — nem lesz érdektelen ismételni azon módokat, melyeknél fogva a' pesti magyar színház létének nemcsak megalapítását hanem örökös virágzását is eszközölni lehet.

Ezen eszközzés lehetőségét következő két kérdés fejti-meg;

1) Mikép állhat-fenn a' pesti magyar színészet örök időre?

2) Mikép lehet virágzóvá?

Felelet az elsőre.

Legközelebbi három esztendő lefolyta alatt tapasztaltuk, hogy Budán a' magyar játékszin nem tarthatta volna fel magát t. n. Pest vgyének 's több jeles hazafinak segedelme nélkül azért: mert a' budai csekély számú közönség elegendő segedelmet nem nyújthat, a' pesti magyarság pedig télen és rossz időben a' várba járni nem szeret; sőt valljuk-meg igazán, mind a' pesti mind budai publicum inkább megy a' tökélyesebb pesti német színházba.

Köz vélemény állítja, hogy Pesten a' magyar színház jobban fog jövedelmezni, sőt tökélyesen fenn állhat. Ennek következtetésében épül tehát Pesten a' magyar színház. — De ha meggondoljuk, hogy Pesten az itt korábbi időkben létezett legjobb magyar társaságok is csak szűken élhettek, sőt végre eloszlani kénytelenítették, nagyon kétséges, vajjon az új magyar színház jövőendő költségeit elegendőleg fedezendi-e annak rendszeres jövedelme mind a' mellett is, hogy a' magyar publicum száma szaporodik. Mert 1) ezen szaporodás nem oly hamar fog még oly számra nevedezni, mely elegendőleg fedezhetné egy nagy társaság költségeit. — 2) A' mostani német színháznak igen jeles készüllete, elrendezése, személyzete oly fokon áll, melyen eddig soha sem; és így a' magyarnak oly vetélkedő társa, melyet legyőzni csak rendkívüli áldozattal lehet. — 3) Mert a' külföldi legjelesebb vendégek mindenkor a' német színházba édesgetik a' műveltebb nagyobb közönséget. — A' budai mutatványokban a' páholyok rendszerint üresek, a' zártszékek gyéren foglaltatnak-el, abonnens kevés; és csak igen ritkán, rendkívüli mutatványokban telik-meg a' színterem: holott a' pesti német óriási színház majd minden nap tömve, a' páholyok, zárthelyek (a' mostani bérlő által felemelt díjjok mellett is) majd mind kibérelve vannak.

A' pesti magyar színháznak örök létét tehát csak oly móddal biztosíthatjuk, ha a' hazafiak e' nemzeti intézetet oly tőkepenzzel ajándékozzák-meg,

mellynek kamatjaiból a' pénztárnak nemcsak minden hiányát mindenkor pótolni, hanem előregedett színészeket nyugpénzzel is jutalmazni lehessen. — Minden jövő pártfogásra és hazafiságra bizakodás czéliránytalan, 's hiú buzgólkodás, 's levegőbe építés. — Ezen eszköz nélkül Pesten a' legszebb, legjobb magyar színház is örökké másod rendű színház marad.

Felelet a' második kérdésre. Ha már magyar színházunk, 's kifogyhatlan capitalisa lesz, szükséges, hogy az virágzóvá is tétessék. Legyen ezen középponti intézet olyan, hol nemcsak legjelesebb magyar színművészek diszkedjenek, hanem innen azután más magyar színészársaságok is mivelte tagokat nyerjenek. Ezt eszközölni Pesten, mint honunknak legnagyobb városában, a' hazai 's külföldi művészek gyűlhelyén, legsikeresebben lehet. — 1) czélra azonban csak ugy juthat a' pesti magyar színház, ha: 1) legjelesebb tagokból álland. — 2) Ha nemcsak jó vígjátékokat, dramákat, 's tragédiákat jól adand, hanem operákban is vetélkedhetik a' német társasággal, és pedig ugy, hogy ennek tökélyességi fokát vagy eléri, vagy még felül is mulja. — 3) Ezt azonban ismét csak ugy érjük-el, ha a' már többszer említett conservatorium öszveköttetik a' magyar színészeti intézettel, melly színész-képző iskolának is nevezethetik. Ebben taníttassék a' csinosabb magyar nyelv, külföldi, kivált az olasz nyelv (hogy így színészeink külföldre is utaztassanak, és külföldi színművészek is felléphessenek vendégképpen színpadunkra), a' declamatio, táncz, éneklés, muzsika 's a' t. — Szóval minden, mi ezen intézetünket legfensőbb tökélyességi fokra emelheti. — Ezt pedig legczélirányosabban érhetnők-el a' feljebb említett olly nagy tőkepénznek mennyisége által, mellynek kamatai mind ezen költséget fedezhetnék. — 4) Végre szükséges, hogy az intézet olly igazgatóktól függjön, kik a' színészet minden nemében nemcsak theoreticai hanem practicai belátással is birjanak, és az igazgatásban függetlenek legyenek, nehogy legjobb rendelkezések káros halasztást szenvedjenek.

Mind ezekről bővebb értesítést olvashatnak a' hazafiak a' m. tudós társaság által kiadatott játékszini jutalom-feleletekben. Milly jutalmas befolyása lenne e' pesti intézetnek illy módon létesülésével az egész hazára 's kivált a' nemzeti nyelvnek terjesztésére, csak az nem látja által, ki egy oldalas tekintetéhez megátalkodva ragaszkodik. Már is egy jeles honi nemes asszonyság a' magyar conservatoriumra évenként 300 pengő ftot ajánlott t. n. Pest vgyének. Milly könnyű lenne ezen mennyiséget hihetelenségig szaporítani, ha minden magyar birtokos tehetségéhez képeest annak segéd kezét nyujtana, 's ha minden tehetősb hazafi csak 5—10 pengő for. is áldoznék évenként e' jeles nemzeti oltárra! Erre most van a' legkedvezőbb idő; most, midőn középponti színházunk készülöben van, mellynek virágzását bizonyosan mindenki ohajthatja, és örömmel akarja látni azt a' tökélyesség azon fokán, melly honunkra, nemzetünkre diszt árasszon, 's a' külföld előtt bizonyosságot tegyen, hogy a' magyar nemzet műveltségének előmenetelét nemcsak szóval kívánjuk, hanem cselekedettel is segítjük. Ne késsünk tehát a' külfölddel versenyt futni az előhaladásnak e' szép pályáján; nyissa-meg kiki erszényét, 's nyujtsa az említett czélra csak azon pénzének egy csekély részcskéjét, mellyet ideigleni sőt pillanatokig tartó multságaira szokott áldozni. Ha a' nemzet ebben egyet ért, milly nagy mennyiség gyűlhetne rövid időn öszve egy illy nemzeti jeles intézet alapítására 's virágzására. — Nyitva áll az ut mindenkinek; adakozása felől kiki értesitheti a' budapesti magyar színház mostani pártolóját, t. n. Pest vgyét; sőt e' lapok kiadója is egyik legszebb kötelességének tartandja minden nyilatkozásnak 's küldeménynek a' nevezett hatósággal közlését.

lön Esterházy M. gr. Everildá-ja, Festetics M. gr. Miss Sada-ja ellen. — 4) A' 30 aranyat (apr. 26-kán az idomár-helyen még nem állott lovakra) nyere Biedermann ur angol feketéje (roha), Batthyány Kaz. gr. 's Józsiika báro lovaik ellen. — 5) „Walk over“ futás végzé a' mai versenyt. Esterházy M. gr. által nevezett Osman járta körül 'a' pályát egyedül, 's megnyere a' 135 aranyat (melly belföldi 4 éves lovakra volt kitéve). Nádasdy T. gr. Bug Yargal-t visszavoná. — Néző mind a' két futtatás kellemetlen napjáu kevéssé.

Időszaki képek.

III.

Tréfabeszéd a' házbérről.

Az év, nyájas olvasóim, mint tudjuk, közönségesen négy szakra szokott osztatni; tavaszra t. i. — nyárra, őszre, és télre. E' négy az év életében szint' olly fő szak, mint az emberéében a' gyermekség, ifiúság, férjfikor és aggkor; 's nem lehet tagadni, hogy az év ezen felosztásában poetai nézet és nagy ok-szerűség mutatkozik: általános alkalmazhatására nézve ellenben éppen nem ki-elegítő.

A' földgolyó vidékei 's éghajlatai, tudjuk, felette különbözők, 's ezek sze-riut különböznek az év szakai is.

Egyik népnek csak nyara és tele van; a' másiknak tavasza, nyara 's egy kevéssé össze; a' harmadiknak tavasza és tele, a' negyediknek örökös nyara; az ötödiknek örökös tele; 's legkisebb föld-rész az, mellynek szabályosan meg-volnának évében az említett négy szakok.

Nem cresszkedem annak vitatásába, hogy ott is, hol e' négy évszak látható-képpen megvan, legczélirányosabban vannak-e azok elrendelve; a' kalendariumi tél kezdete p. o. nálunk csaknem a' tél közepén esik; a' (szinte kalen-dariumi) nyár pedig olly későre érkezik-be, hogy minket a' meleghez már hozzá-szokottakat, alig lep-meg melegével; legalább nálunk Pesten, ugy tapasztaltatik.

Innét a' pesti életben tavasz, nyár, ősz és tél uraimék csak alárendelt sza-kai az évnék; a' négy fő szak — ah! ez sokkal nagyobb jelentésű amazoknál! A' négy fő évszak itt, mint minden, pénz és kereskedés szerint határoztatik-el, 's e' négy főszak nem egyéb, mint az ugy nevezett házbér-fizetés négy szakja: gyertyaszentelő, szent György, Jakab, és szent Mihály.

Ez azon négy negyed, melly a' pesti életben az évet és az embereket meghatározza; ezek diadalmaskodnak zsarnoki hatalommal felettök, 's nincs mesterség, nincs találmány, melylyel ezeket megszelidíteni, vagy átváltoztatni lehetne, mint amazokat.

A' télből könnyen tavaszt csinálhatnak itt embereink; a' szoba légmérséke fűtéssel tavaszittatik; az utszán köpönyeg és muff pótolja a' melegítő napsu-gárt; az ablakokba virágok varázsoltatnak, a' tánczteremek és hangversenyek lépéket és csalogányokat mutatnak elő. A' nyár forró heve fagylalttal, legyezők-ke, napernyőkkel, ntszaöntözéssel 's a' t. tavaszszá enyhítettik. Igy győz mes-terség és leleményesség az évszakon, 's mi azt azzá változtatjuk, mivé akarjuk. De nem így van az említett b é r s z a k o k k a l !

A' b é r s z a k o k nyájas olvasóim, mint neve is mutatja, pénzbeli dolog; innét kemények és hidegek, mint az ércz, melylyel magokat táplálják; 's e' tulaj-donságban semmihez se lehet őket inkább hasonlítani, mint valamely kényurak-

hoz, kik előtt mindenki földig hajtja magát. 'S e' négy kényúr a' szegény városi embert évenként négyszer látogatja-meg! 's a' szegény városi embernek négyszer kell előttük — borzadozom kimondani — magát meghajtani!

Egy jelenetet e' bérszaki világból lefesteni, talán nem fogja gyenge tollam erejét felülhaladni.

Gondolatokba merülve látunk egy életvidám pesti családapát, elköltött ebédje után, asztalánál ülni: egy pohár bor — mely tartalékul az ebédből meg hagyott — áll félíg kiürítve előtte; balkönyökével az abroszt félíg felsodorva dül az asztalra: jobb keze hüvelyke és mutató ujjja kenyérgolyókat sodorgat; szemei a' tartalék-borra szegezve. Arczát életvidámsággal ferjias, de nem szerfeletti komolyság belyegzi; 's gondolai, melyek agyából pezsgő méhekként szállnak ki és be, nem nyomasztók, de nem is könnyűk. — Kiadásairól gondolkodik.

És közepette e' kényelmes merengésnek betoppan négy ismert alak, elhátározott kemény arczvonatokkal. kimért, szilárd lépésekkel, 's a' magában keser-édesen elmerült családapa elébe lép az első.

„Év- és bérszak vagyok — ugymond — urad és hajthatlan parancsolód: ismersz engemet?”

A' család-apa felngrik székéről, balkezevel pongyolasipkáját kapja-le, és jobbja zsebet tapogatja.

A' kényúr tovább folytatja beszédét: „Láttalak a' tétényi 's budai szőlőkben vígan szüretelni: láttalak a' redoute-teremben családostól keringeni és költeni; megfigyeltelek magánymulatságaid mellett, a' „kávéforrásnál” — és a' ser-paknál talléraidat csengeni hallám. — Ideje, hogy ébredj; én is megkívánom sajátomat. —

A' családapa füle megett babrál.

„Év- és bérszak vagyok — ugymond előlépre a' második — urad és hajthatlan parancsolód; ismersz engemet! Ki a' szép leánysütötte séta-kiütökből egész böjtön által jól lakozék, husvéti kalácsot süttetett, és kedves élete párjának fejez atlaszból huzott kalapot, keletindiai schavlt és chaly-ruhát csináltatott tavaszi öltözetül, az nekem is megadandja sajátomat!”

A' családapa fel alá járkal.

„Év- és bérszak vagyok — kiált a' harmadik — urad és parancsolód. Városliget, svábhgyei és ligetszugi sétáidra, a' vasfürdőre és városmajorra, hivatkozom, hogy pénzed van; ne mond nekem, hogy hamar jövök, 's előzőm után nem vártam-meg a' három hónapot; itt vagyok, elég az, kívánom és parancsolom, hogy kielegíts.

A' családapa ajtaja felé szalad, azon kiiramlandó.

„Megállj! — kiált a' negyedik, és galléránál ragadja — ismerj-meg engem is! Ne hord elő okaidat; tudom előre, mit mondasz: a' tél ajtód előtt áll; fád nincsen; feleségednek köpönyegre van szüksége, különben megfagy, magadnak felküntösre; gyermekeid sem járhatnak pórén. — Mind hijába, én ércz vagyok, hideg és érzéketlen; — fizess!”

A' családapa — — nem lehet bizonyosan tudni, mit csinál; annyi bizonyos, hogy a' négy vendéget úgy szereti, 's olly szívesen látja háza küszöbénél, mint kontár író a' kritikust, mint kereskedő a' hitelbe vevőt, mint színész a' korholást.

G A R A Y.

Számrejtvény.

Egy paraszt asszonynak 7 leánya volt, mindenik leánynak 7 szoknyája, minden szoknyán 7 zseb, minden zsebben 7 pénz. — Kérdés: „hány forint volt összesen a' leányok zsebeikben?”

K. H. K. I.

Előbbi rejtvény: K a b a k.

Szerkezi R ó t h k r e p f G á b o r, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.